

eller et Nei paa den af mig gjorte Forespørgsel. Jeg haaber, at redelige Folk ikke i et Tilfælde som dette ville nægte et bestemt og klart Svar, naar de spørges bestemt og klart, og at den ærede Premierminister ikke vil overse, at det er et omgaaende Svar, her er givet, (Hør! Hør!), hvorved man ikke faaer Noget at vide om, enten den ærede Premierministers Udtalelse kun er hans egne personlige Tanker, som, udtalte af en Mand, der er istand til at see enhver Sag fra saa utallig mange Sider, kun antyde een af de Sider, han theoretiserende henviser til, eller om hans Utringer skulle betegne et forandret Standpunct, hvorpaa Statsraadet har stillet sig. Jeg troer derfor, at det ikke er noget ubilligt Forlangende, naar jeg udbeder mig et klart og bestemt Svar, et Ja eller et Nei.

Premierministeren: Jeg troer, Svaret ligger tydeligt baade i Forelæggelsen af Udkastet til Forandringer i Grundloven og i alle de Forhandlinger, der have fundet Sted derom. Jeg troer ogsaa, at Folkethinget meget godt har opfattet Sagens Stilling, og jeg finder mig derfor aldeles ikke foranlediget til at gaae nærmere ind paa denne Sag.

Monrad: Maafee den ærede Premierminister ikke anseer sig berettiget til at svare Ja eller Nei paa mit Spørgsmaal angaaende Statsraadets Opfattelse af Sagen; men den ærede Minister er dog berettiget til at udtale sig om sine egne Ord. Jeg henvender mig derfor til ham personlig, som Mand ligeoverfor Mand, og jeg spørger ham: om hans Udtalelser ere, som de ved en ligefrem Opfattelse synes at være, af den Bestaaffenhed, at det er hans Mening, at Regjeringen skulde kunne bruge Forbeholdet i Grundloven til at octroyere Fællesforfatningen, dersom der ikke blev tilveiebragt en Overenskomst med Rigsdagen. Jeg spørger, om jeg saaledes har forstaaet de Udtalelser rigtigt, som den ærede Premierminister har fremsørt ved flere forskjellige Leiligheder.

Premierministeren: Naar man stod her Mand imod Mand, saa vilde jeg aldeles ikke være forlegen med, hvorledes jeg skulde svare; men Interpellationen er stillet til Stats-

raadet, og paa Statsraadets Vegne kan jeg ikke indlade mig paa videre Forklaring. Jeg troer i det Hele, at efter Alt, hvad der er passeret i denne Sag, behøves der aldeles ikke nu nogen saadan nærmere Forklaring. Regjeringens Standpunct ligger klart for Folkethinget.

Barfod: Den ærede Premierminister siger, at Regjeringens Standpunct ligger klart for Folket (En Stemme: For Folkethinget!); for Folkethinget eller for Folket, det kommer vel ud paa Et —; men jeg troer, at det er langt fra at være Tilfældet. Dersom vi havde med den ærede Premierminister alene at bestille, eller dersom vi havde med et Statsraad at bestille, der bestod af saadanne Individuer som den ærede Premierminister, saa kunde det maafee være, at Sagens Stilling vilde staae klart baade for Thinget og for Folket; men det er ikke Tilfældet, og den ærede Premierminister maa upaatvivlelig vide og veed det vel, at det er langt fra, at enten hele Statsraadet eller hvert enkelt af Statsraadets Medlemmer nyder den Tillid og Agtelse i Folket som han selv. Naar vi have hørt et vist Forslag betegnet som det Sidste, det Æneste, igjennem hvilket der kunde opnaaes Enighed mellem Regjering og Rigsdag, naar vi see et saadant Forslag eenstemmigt forkastet, og vi saa erindre, at der ikke alene fra den ærede Premierminister — sjøndt allerede det siger meget, naar man mindes, hvad hans Ord veie — men tillige nu og da fra forskjellige Andre af Statsraadets Medlemmer er seldet Utringer af den Natur, som den ærede Forespørger i dette Dieblik betegne, da forekommer det mig, at man vel kan være i Tvivl om Statsraadets Betragtningssmaade af Forholdene, vel kan være i Tvivl om, hvad Statsraadet nu kan ansee sig for berettiget til at gjøre. Det er ganske klart, idetmindste er det klart for mig, at der ikke kan være Tvivl om, hvad Statsraadet virkelig er berettiget til; thi, hvad enten vi see hen til Danmarks Riges Grundlov — og jeg frygter ikke, naar vi see paa den, da ogsaa at faste et Blik paa det saa ofte omtalte „Forbehold“; thi idetmindste for mig er det klart, at der aldrig har ligget og ikke i det Dieblik, Grundloven blev ved-